

Oli lapsi laiha poika
laitimmaisesta ladosta
kurjimmaisesta kylästä
maasta marrasmielisestä
korven kituvan keseltä.

Oli miesi monivoipa
kartanoisesta kodosta
kaupungista kimmelvästä
maasta mahtiväkisestä
saaren simasen selältä.

Eipä lapsi laiha poika
selkäsaunatta selinnyt
kiltistikään kulkiessa
saati syystä suuttuessa
ei ikinä itkiessä.

Eipä miesi monivoipa
moitittavaksi se mennyt
roistostikaan riehussa
saati syytä salatessa
ei ketänä kieltäessä.

Saipa lapsi laihapoika
lehmänlannat lapioida
lusikoida laihat litkut
medet muille metsästellä
itse pistot pepussansa

Saipa miesi monivoipa
tamman sievän satuloida
pureskella paistit paksut
hunajaiset hämmennellä
kipuilutta kotonansa.

Niinpä lapsi laiha poika
kasvoi kokoköykäseksi
meni kerran mettäselle
siellä joipa jokisesta
piru purosta sukelti.

Samoin miesi monivoipa
kasvoi kovin kaunihiksi
meni kerran kaupungille
siellä maisti mallaksesta
piru paljusta sukelti.

Piru pohti pernan päällä
"mille työlle tekeyisin
minkä pahan piirtäjäksi
ikävän ijättäjäksi
mille Kouvon kepposelle?"

Laihan pojan pesäkkäällä
koht' on konsti konnamaisin
raukan rauhan riistäjäksi
häpiän herättäjäksi
sille suinkin surkealle.

Monivoipan myrkykkäällä
pian on puuha pirummoisin
suuren surun syytäjäksi
kierojen korottajaksi
koko kansalle kovalle.

Piru pojan laihalaisen
toki toimehen tekevi
huutelevi hyvät päivät
pyhät pilkoin pistelevi
meluavi muistoajat.

Piru miehen mahtilaisen
miehen mielen mädättävi
teki sokkeloksi selvät
hyvän hurtta heittelevi
sokeroivi suden sanat.

Tuumivi jo tuonenhenki
hyvä huvi yhden hurjan
kymmenien keviämpi
kutsu kiusakumppaninsa
koko suvun sieluttoman

Laihapoika ruma renki
syömen saipa kokokurjan
luulla: Lempo lempiämpi,
kuni